

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618203242
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618203242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1577/8 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky: V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., H. XXX/XX a otca: J. T. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., B. N. XXXX/XX, o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti a o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 11. apríla 2019, č. k. 9P/249/2018-267, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, týkajúcich sa zvýšenia výživovacej povinnosti otca, zročného výživného, povinnosti matky písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa a náhrady trov konania p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zverenie maloletého V. K., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletý“, „dieťa“) do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Výrokom II. rozhodol o styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že ak sa stretnutie nebude môcť zrealizovať z vážnych dôvodov, v prípade ochorenia dieťaťa preukázaných lekárskou správou, rodičia sú si povinní túto skutočnosť oznámiť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začatím styku, v takom prípade sa stretnutie uskutoční v náhradnom termíne, a to v nasledujúcom kalendárnom týždni v rovnakom rozsahu, v období vianočných sviatkov každý kalendárny rok od 26.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod., v období veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok vo Veľkonočný pondelok od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok vo Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. Otcovi zároveň uložil povinnosť prevziať a po ukončení styku odovzdať maloletého matke v mieste jej bydliska. Matke uložil povinnosť maloletého na stretnutie pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Výrokom III. zvýšil výživné otca na maloletého zo sumy 70 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 28. 12. 2018. Výrokom IV. uložil otcovi povinnosť zaplatiť jeho nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 28. 12. 2018 do 31. 03. 2019 vo výške 250,32 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Výrokom V. uložil matke povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, predovšetkým o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách, a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca. Výrokom VI. uložil rodičom maloletého dieťaťa výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny C. v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku VII. uviedol,

že týmto mení rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/14/2015-20 zo dňa 24.02.2015 v časti výšky výživného a úpravy styku otca s maloletým. O trovách konania rozhodol výrokom VIII. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V úvode odôvodnenia uviedol, že matka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného na maloletého zo sumy 70 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne s účinnosťou od začatia konania. Následne otec vzájomným návrhom požadoval zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by sa realizovala v týždenných intervaloch s výnimkou osobitnej úpravy počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin. Alternatívne požadoval komplexnú úpravu styku tak, aby sa s maloletým mohol stretávať v každom párnom týždni od piatku od 14.00 hod. do soboty do 19.00 hod. a v každom nepárnom týždni v nedeľu od 9.00 do 19.00 hod., v každom párnom roku na 1. sviatok Vianočný, t. j. 25. 12. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 19.00 hod., a na Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod., v každom nepárnom roku na Štedrý deň, t. j. 24. 12. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 20.00 hod., a na Veľkonočný pondelok od 9.00 hod. do 19.00 hod., počas letných prázdnin každý rok v mesiaci júl od 01. 07. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 14. 07. príslušného kalendárneho roka do 19.00 hod. a v mesiaci august od 01. 08. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 14. 08. príslušného kalendárneho roka do 19.00 hod. Návrh matky na zvýšenie výživného žiadal ako nedôvodný zamietnuť.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 24 ods. 4 a 5, § 25 ods. 1 a 2, § 26, § 36, § 37 ods. 2 písm. d/, 7 a 8, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“). Vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/9/2010-38 zo dňa 13. 07. 2010 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a v tom čase ešte maloleté deti N. K., nar. XX. XX. XXXX a R. K., nar. XX. XX. XXXX boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletú N. vo výške 120 eur mesačne a na maloletého R. vo výške 100 eur mesačne. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 11P/14/2015-20 zo dňa 24. 02. 2015 schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletého V. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, styk otca s maloletým ponechal neobmedzený, pričom otec sa zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 70 eur mesačne. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 8Pc/6/2017-20 zo dňa 04. 07. 2017 zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči dcére N. s účinnosťou od 01. 07. 2017 a rozsudkom č. k. 5Pc/35/2018-13 zo dňa 03. 12. 2018 zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči synovi R. s účinnosťou od 01. 11. 2018. Argumentoval, že v čase poslednej úpravy výšky výživného na maloletého V. mal otec vyživovaciu povinnosť aj voči dcére N. vo výške 120 eur a synovi R. vo výške 100 eur. Otec za rok 2013 podal daňové priznanie s nulovými zdaniteľnými príjmami a výdavkami. Matka poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eura. Maloletý V. mal v tom čase 2 roky, materskú školu nenavštevoval. Na strane matky zistil, že je v súčasnosti (od 16. 12. 2018) v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Rodičovský príspevok poberala do decembra 2018, ďalej pobere prídavok na dieťa vo výške 24,34 eura mesačne a výživné vo výške 70 eur mesačne. Matka mala v období od 01-12/2018 príjem na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti C. C. s.r.o. v celkovej výške 1.402,20 eura v hrubom. Žije v spoločnej domácnosti s partnerom W. V. v 6-izbovom rodinnom dome v Q.. Maloletý má vlastnú izbu, ale spáva v spálni s matkou. Vlastníčkou rodinného domu je dcéra účastníkov konania N., ktorá v rodinnom dome nebýva a zdržiava sa u starej matky v obci V. E.. Partner matky je SZČO v predmete podnikania vodoinštalatérske a kúrenárske práce. Za rok 2017 mal výsledok hospodárenia 1.057,42 eura. Z peňažného denníka (predloženého v konaní 9P/240/2016) vyplýva, že k 30. 11. 2018 jeho príjmy predstavovali 2.097,42 eura a výdavky 1.837,21 eura. Matka je vlastníčkou 4-izbového bytu na ul. P. v C.. Byt nadobudla v roku 2016 za kúpnu cenu 51.000 eur. Byt financovala z predaja predchádzajúceho bytu v sume 40.200 eur a vlastných zdrojov. Hypotéku nemá. V byte býva plnoletý syn účastníkov konania R., ktorý je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Náklady v súvislosti s užívaním rodinného domu matka neplatí, keďže si platí byt. Tieto náklady hradí jej partner. Dcéra si na rodinný dom vzala hypotéku, ktorú spláca ona. Matka uviedla nasledovné výdavky: Náklady na byt na P. ulici 150 eur, električka 20 eur, plyn 5,33 eura, TV a internet 16,40 eura, telefón 21,44 eura, lieky 20-40 eur. Maloletý navštevuje Materskú školu Q. od februára 2019 na celodenný pobyt, pričom zo správy materskej školy zistil, že maloletý je tichšej a utiahnutej povahy, je naviazaný na matku, s ktorou majú pekný vzťah a viackrát za deň sa pýta koľko je hodín a kedy už príde mamina. Otec materskú školu navštívil 1x, keď sa bol o maloletom informovať v mesiaci február. Od 3 rokov navštevuje detskú psychiatriu a logopédiu. Náklady na škôlku sú ZRPŠ 7 eur mesačne, strava sa aktuálne neplatí. Chorobnosť dieťaťa je častá. Ambulanciu pediatričky navštevuje v sprievode matky, otec sa o jeho

zdravotnom stave informuje. Maloletý navštevuje ambulanciu klinickej logopédie od mája 2017. V lete 2018 bola spolupráca prerušená z dôvodu, že dieťa bolo negativistické k cieľenej spolupráci. Spolupráca zo strany matky je priemerná. U maloletého sú prítomné deficity vo všetkých jazykových rovinách. Dieťa reaguje náročnejšie na nadviazanie kontaktu a spoluprácu. U dieťaťa boli zistené nedostatky aj v iných, t.j. nerečových zložkách s odporúčaním špeciálno-pedagogickej starostlivosti. Taktiež bol odporúčaný odklad školskej dochádzky. Za individuálne sedenia, ktoré matka s maloletým navštevuje, sa neplatí. Zo správy pedopsychiatričky MUDr. K. zo dňa 06. 03. 2019 vyplýva, že u maloletého je zistený oneskorený psychomotorický vývoj a oneskorený vývoj reči. Na strane otca mal preukázané, že je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 544,96 eura, za zdaňovacie obdobie roku 2017 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. Otec je konateľom a spoločníkom spoločnosti T. K., s.r.o. Spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňa 06.03.2015. Výsledok hospodárenia spoločnosti za rok 2017 predstavoval -233,84 eura a za rok 2018 sumu 377 eur. Byva v 4-izbovom byte, kde má maloletý svoju zariadenú izbu a vlastní motorové vozidlo M. Y., ktoré nadobudol za 1.848 eur a T., ktorý nadobudol spolu so svojou matkou za 12.000 eur za účelom vysťahovania rodinného domu. Výdavky deklaroval sumou 143,28 eura úver v W. banke B., a.s. na byt na ul. C., v ktorom býva (zostatok úveru k 31. 12. 2018 - 27.303,59 eura), 141 eur služby spojené s bývaním, úver B. a.s. vo výške 132,99 eura na 1-izbový rodinný dom v C., ktorý spolu so svojou matkou využíva ako víkendovú chatu (zostatok úveru - 31.439,19 eura). Okrem úverov otec uviedol záväzky vo výške 51.500 eur, a to na základe pôžičiek od svojej matky, ktoré boli súdu predložené spolu s dokladmi o vklade finančných prostriedkov na účet otca maloletého. V priebehu konania otec previedol na svoju matku byt č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX zapísaný na LV č. XXXX v k. ú. C. za kúpnu cenu 36.500 eur, pričom 35.600 eur bolo uhradených započítaním peňažných pohľadávok, ktoré mal voči svojej matke, a 900 eur malo byť uhradených na jeho účet, a tiež byt č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX zapísaný na LV č. XXXX a prislúchajúce pozemky zapísané na LV č. XXXX v k. ú. C. za kúpnu cenu 90.000 eur, pričom 85.000 eur bolo uhradených započítaním peňažných pohľadávok, ktoré mal voči svojej matke a 5.000 eur malo byť uhradených na jeho účet. Zistil, že otec je vlastníkom: 4-izbového bytu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na par. č. 5136, 5137, 5138, 5139, zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. a podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 152/10000 pozemkov parc. č. 5136, 5137, 5138, 5139 zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. C. - 8/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09. 02. 2015 za 14.900 eur, 4/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12. 03. 2015 za 9654,94 eur, 1/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02. 04. 2015 za 2107 eur, 1/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudol na základe notárskej zápisnice o priebehu dobrovoľnej dražby zo dňa 23. 06. 2015 za 2110 eur; byt bol znaleckým posudkom ocenený na 29500 eur; 2-izbového bytu č. XX vo výmere 61,99 m² v bytovom dome súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na par. č. 5447/70, zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. a podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 161/10000 pozemku parc. č. 5447/70 zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. - byt nadobudol bezodplatne na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretej dňa 24. 08. 2016; bytu č. XX vo výmere 23,37 m² v bytovom dome súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na par. č. 5446/39, zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C., a podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 59/10000 pozemku parc. č. 5446/39 zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. - nehnuteľnosti nadobudol za kúpnu cenu 18562 eur na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2016; garáže súp. č. XXXX, nachádzajúcej sa na par. č. 4497, zapísanej na LV č. XXXX v k. ú. C., a podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/2 pozemku parc. č. 4497 zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. - nehnuteľnosti nadobudol za kúpnu cenu 6.500 eur na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18. 07. 2016, 3-izbového bytu č. X vo výmere 62,40 m² v bytovom dome súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na par. č. 5269, 5270, zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C. - 1/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudnutého na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 04. 2014 za 1660 eur, 1/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudnutého na základe zápisnice o dražbe nehnuteľnosti zo dňa 12. 09. 2014 za 2110 eur, 12/14 spoluvlastníckeho podielu nadobudnutého na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03. 05. 2017 za 36.000 eur. Zvýraznil, že už v čase poslednej úpravy výšky výživného bol: vlastníkom garáže súp. č. XXXX, nachádzajúcej sa na par. č. 4571/62, zapísanej na LV č. XXXX v k. ú. C.; podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/22 pozemku parc. č. 4571/82 zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. C.; vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na par. č. 114/107, a pozemkov par. č. 114/45, 114/107 zapísaných na LV č. XXX v k. ú. T.; vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na par. č. 231 a 234, a pozemkov par. č. 226, 227, 231, 234 zapísaných na LV č. XXX v k. ú. Q.; podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/2 pozemkov par. č. 230/1, 230/2 zapísaných na LV č. XXX v k. ú. Q.; vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na par. č. 465/2, a pozemkov par. č. 465/1, 465/2, 466, 467

zapísaných na LV č. XXX v k. ú. C.; podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/2 pozemku par. č. 107/1 zapísaného na LV č. XXX v k. ú. H. S..

4. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nie je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že dieťa je citovo naviazané na matku a styk u otca s prespatím výrazne odmieta. Napriek svojmu veku sú u neho prítomné problémy v komunikácii, vyjadrovaní a emočnej stabilite v prípade neočakávaných podnetov. Dieťa je náročnejšie na nadviazanie kontaktu a spoluprácu. U dieťaťa boli zistené nedostatky aj v iných, t.j. nerečových zložkách s odporúčaním špeciálno-pedagogickej starostlivosti. Taktiež je odporučený odklad školskej dochádzky. Zo správy pedopsychiatričky MUDr. K. zo dňa 06. 03. 2019 mal preukázané, že u maloletého je zistený oneskorený psychomotorický vývoj a oneskorený vývoj reči. Názor maloletého bol zisťovaný prostredníctvom psychologičky, ako aj jeho vypočutím na pojednávaní, pričom zjavne okrem nevhodnosti striedavej osobnej starostlivosti o dieťa nie je v jeho záujme ani otcom alternatívne navrhovaná úprava styku, ktorá nezodpovedá citovému nastaveniu dieťaťa a úrovni jeho vyspelosti. Argumentoval, že vzťah otca s dieťaťom je potrebné budovať, pričom stanovená úprava styku zabezpečí jednak pravidelné stretávanie sa otca s dieťaťom v súlade s odporúčaním kolízneho opatrovníka, ako aj prípadné náhradné termíny, keďže otec v konaní opakovane poukázal na to, že z dôvodu chorobnosti dieťaťa mu je znemožňovaný styk s dieťaťom. Zároveň stanovil úpravu styku v období vianočných a veľkonočných sviatkov tak, aby otec mohol tráviť čas so synom aj počas tohto obdobia, pričom rešpektoval silnú citovú väzbu maloletého k matke. Za miesto preberania a odovzdávania dieťaťa stanovil bydlisko matky, keďže problémom pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa nie je miesto, kde k tomu dochádza, ale konfliktné vzťahy medzi rodičmi, pričom vychádzal i z vyjadrení rodičov, že od začiatku roka 2019 je odovzdávanie a preberanie pokojnejšie. Pri určovaní výšky výživného na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od poslednej úpravy výšky výživného k zmene pomerov, tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov, došlo. Výživné bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/14/2015-20 zo dňa 24. 02. 2015, kedy sa otec zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 70 eur mesačne. Obaja rodičia potvrdili, že túto sumu otec platí riadne. Od poslednej úpravy výšky výživného prešli 4 roky. S prihliadnutím na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov zvýšil výživné otca na maloletého zo sumy 70 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od začatia konania, t. j. od 28. 12. 2018, ktoré výživné považoval za adekvátne veku, potrebám a záujmom maloletého dieťaťa. Konštatoval, že takto určené výživné predstavuje cca 27,50 % reálne zisteného príjmu otca, t. j. dôchodku, ktorý otec poberá. Dodal, že vzhľadom na vek dieťaťa je toto percento sice vyššie, ako súdmi bežne určené výživné na deti vo veku maloletého V., no v prejednávanej veci prihliadal na to, že otec je aktívny na realitnom trhu a to napriek tomu, že obchodná spoločnosť, ktorej je spoločníkom a konateľom nevykazuje zisk, resp. tento je len minimálny. O jeho aktivite svedčia aj kúpne zmluvy uzavreté medzi ním a jeho matkou začiatkom tohto roka, kedy mu malo byť okrem započítania peňažných pohľadávok voči jeho matke vyplatených 5.000 eur a 900 eur. Neprihliadal na nehnuteľnosti a spoluvlastnícke podiely, ktoré otec vlastnil už v čase poslednej úpravy výživného, keďže v tomto k zmene pomerov u neho nedošlo. Zvýraznil, že aj keď otec v konaní preukázal aj pomerne vysoké záväzky, no tieto záväzky v rámci jeho činnosti nemôžu mať vplyv na výšku výživného. Prihliadal aj na to, že otcovi ubudli dve vyživovacie povinnosti k už plnoletým deťom, čím sa uvoľnili finančné prostriedky na úhradu výživného na maloletého V.. Na strane matky konštatoval, že došlo k tej zmene, že v čase poslednej úpravy výživného poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eura a v súčasnosti je nezamestnaná a jej príjmom je len prídavok na dieťa a výživné. Prezentoval názor, že by mala vynaložiť maximálne úsilie na nájdenie zamestnania, keďže v roku 2018 dosahovala minimálny príjem na základe dohody o pracovnej činnosti a od februára 2019 už maloletý V. navštevuje materskú školu na celodenný pobyt. Preto pri jej osobe vychádzal z toho, že matka je schopná dosahovať príjem na úrovni minimálnej mzdy, ktorá je aktuálne vo výške 427,11 eura netto. Svoj názor oprel i o to, že matka hradí náklady na byt, v ktorom býva jej plnoletý syn, hoci príjem deklaruje minimálny, resp. žiaden. Na strane maloletého konštatoval, že mal v čase poslednej úpravy 2 roky, materskú školu nenavštevoval. Od poslednej úpravy výšky výživného prešli 4 roky, v súčasnosti navštevuje materskú školu, pričom náklady na jeho zaopatrenie sa objektívne za ten čas zvýšili nielen v smere nákladov na školskú dochádzku, ale aj nákladov na tzv. bežné výdavky, ako sú strava, ošatenie a pod. Prihliadol aj na zdravotný stav maloletého, ktorý si vyžaduje pravidelnú návštevu špeciálnych ambulancií. Výšku výživného určil aj s prihliadnutím na ust. § 62 ods. 4 a 5 ZoR, v zmysle ktorých má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Keďže v súvislosti so zvýšením výživného vznikol otcovi maloletého nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 28. 12. 2018 do 31. 03. 2019 vo výške

250,32 eura, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným za uvedené obdobie vo výške 469,35 eura (19,35 eura za 4 dni v mesiaci december 2018 + 3x 150 eur za mesiace január až marec 2019) a už zaplateným výživným 219,03 eura (9,03 eura = pomerná časť zo zaplatenej sumy 70 eur za 4 dni v mesiaci december 2018 + a 3x 70 eur zaplatených za mesiace január až marec 2019). Vzhľadom na majetkové a príjmové pomery otca i výšku nedoplatku uložil povinnosť otcovi nedoplatok na zročnom výživnom zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky.

5. Vzhľadom na zjavne narušené vzťahy medzi rodičmi mal za to, že je v záujme maloletého uložiť jeho rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny C. v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Účelom poradenstva bude zlepšiť vzájomnú komunikáciu medzi rodičmi, ktorí pri svojich osobných konfliktach negatívne vplyvajú na maloletého, ktorý vo svojom živote potrebuje oboch rodičov bez ohľadu na to, že títo už nežijú v partnerskom zväzku. Obaja rodičia musia akceptovať úlohu a postavenie druhého rodiča, čo u nich v súčasnosti zjavne absentuje. Z dôvodu zjavne narušených vzťahov a absencie základnej komunikácie medzi rodičmi súd v súlade s § 24 ods. 5 ZoR matke uložil povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, predovšetkým o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách, a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca. Účelom stanovenia tejto povinnosti je zabezpečiť, aby mal otec maloletého dieťaťa, ktorému nie je maloletý zverený do osobnej starostlivosti, komplexnejšie informácie o svojom synovi, keďže matka mu v súčasnosti dôležité informácie o synovi neposkytuje.

6. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v súlade s ust. § 52 CMP.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca (výrok III.) a vo výroku o jej povinnosti písomne informovať otca dieťaťa o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého a žiadala výživné zo strany otca upraviť na sumu 180 eur mesačne. Tvrdila, že súd sa nevysporiadal s majetkom otca, ktorý má a mal vo vlastníctve v čase poslednej úpravy výživného, ktorého sa účelovo zbavil prevodom do vlastníctva jeho matky. Súd prvej inštancie si nezabezpečil dôkaz o aktivitách otca s uvedenými nehnuteľnosťami a uspokojil sa len s ich nadobúdacou hodnotou. Pochybil tiež, ak zohľadnil len dôchodok a majetkové podiely v neziskovej obchodnej spoločnosti, príjem otca. Namietala, že súd prvej inštancie sa tiež nevysporiadal so zánikom dvoch vyživovacích povinností na strane otca. Zvýraznila, že v priebehu rozhodovania o výživnom sa zmenili pomery na strane dieťaťa aj v tom, že vzhľadom na jeho zdravotný stav bolo zaradené do špecializovaného predškolského zariadenia vzdialeného od miesta bydliska 25 km v jednom smere, čo sa nutne prejaví na zvýšení výdavkov. Keďže sú medzi rodičmi narušené vzťahy, otec má právo na informácie o dieťati z internetovej stránky školy alebo dopytom u oprávnených subjektov. Teda napadnuté opatrenie je v rozpore so stabilizáciou vzťahov medzi rodičmi.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec písomným podaním, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými námietkami matky uvedenými v jej odvolaní. Pokiaľ ide o výšku výživného zastal názor, že súd prvej inštancie išiel nad rámec toho, čo je podľa svojich preukázaných príjmov a výdavkoch schopný platiť. Tvrdil, že súd mal prihliadnuť aj na uspokojovanie jeho základných životných potrieb v sume minimálne 200 eur mesačne. Vyzdvihol správne konštatovanie súdu smerom k matke, že i ona by si mala nájsť zamestnanie. Výživné si riadne platí. Odvolanie matky považoval za nedôvodné a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), prejednal odvolanie matky bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich sa vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, zročného výživného, povinnosti matky písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa a náhrady trov

konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ostatných častiach, pre nedostatok podaného odvolania, nadobudol rozsudok právoplatnosť.

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie týkajúce sa veci samej, správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Komplexne posúdil pomery účastníkov ich výsluchmi a šetrením pomerov u oboch a z takto vykonaného dokazovania konštatoval správne právne závery. Z dokazovania vykonaného v prvoinštančnom konaní nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia v napadnutej časti týkajúcej zvýšenia vyživovacej povinnosti otca, zročného výživného, o povinnosti matky písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa a o náhrade trov konania. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých častiach, využitím postup podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

13. V prejednávanej veci sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletého zo sumy 70 eur na sumu 180 eur mesačne s účinnosťou od začatia konania. Následne otec vzájomným návrhom požadoval zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by sa realizovala v týždenných intervaloch s výnimkou osobitnej úpravy počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin. Alternatívne požadoval komplexnú úpravu styku tak, aby sa s maloletým mohol stretávať v každom párnom týždni od piatku od 14.00 hod. do soboty do 19.00 hod. a v každom nepárnom týždni v nedeľu od 9.00 do 19.00 hod., v každom párnom roku na 1. sviatok Vianočný, t. j. 25. 12. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 19.00 hod., a na Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod., v každom nepárnom roku na Štedrý deň, t. j. 24. 12. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 20.00 hod., a na Veľkonočný pondelok od 9.00 hod. do 19.00 hod., počas letných prázdnin každý rok v mesiaci júl od 01. 07. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 14. 07. príslušného kalendárneho roka do 19.00 hod. a v mesiaci august od 01. 08. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. do 14. 08. príslušného kalendárneho roka do 19.00 hod. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1. tohto odôvodnenia. Predmetom odvolacieho konania je rozsudok v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zvýšení výživného na maloletého (výrok III. a IV.), výrok, ktorým bola matke uložená povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa (výrok V.) a o náhrade trov konania (výrok VIII.). V ostatných, odvolaním nenapadnutých častiach (výroky I., II. VI. a VII.) nadobudol rozsudok pre absenciu odvolania právoplatnosť.

14. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

15. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté, plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Podmienky nároku maloletých aj plnoletých detí na výživné sú teda rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k nim preto končí v prípade, že preukázali schopnosť samy sa živiť, resp., s ohľadom na konkrétne okolnosti majú takúto možnosť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností daného prípadu, pričom medzi rozhodujúce kritériá na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu a pod. Súhrnne tak možno konštatovať, že dieťa je schopné samé sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. V zásade túto schopnosť nadobúda každé dieťa ukončením prípravy na budúce povolanie, či už vo forme stredoškolského alebo vysokoškolského štúdia, pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti na strane dieťaťa, ako napr. zdravotný stav.

21. Pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti súd musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

22. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len zvyrazňuje, že správne a dostatočne boli zistené pomery na strane otca, matky, ako aj maloletého. Odvolací súd mal za to, že dokazovanie prvoinštančného súdu bolo veľmi starostlivo orientované na to, aby boli spoľahlivo zistené okolnosti rozhodné pre stanovenie výživného a zročné výživného na maloletého V.. Pri rozhodovaní o výške výživného prvoinštančný súd posúdil komplexne všetky skutočnosti v pomeroch účastníkov a odvolací súd sa stotožnil s takto zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Keďže sa odvolací súd

v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti, zročného výživného obmedzuje sa len na skonštatovanie jeho správnosti.

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v tejto časti len zvýrazňuje, že z vykonaného dokazovania a obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 4C/9/2010-38 zo dňa 13. 07. 2010 manželstvo rodičov maloletého rozviedol a v tom čase ešte maloleté deti N. K., nar. XX. XX.XXXX a R. K., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletú N. vo výške 120 eur mesačne a na maloletého R. vo výške 100 eur mesačne. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 8Pc/6/2017-20 zo dňa 04.07.2017 zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči dcére N. s účinnosťou od 01. 07. 2017 a rozsudkom č. k. 5Pc/35/2018-13 zo dňa 03. 12. 2018 zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči synovi R. s účinnosťou od 01. 11. 2018. Naposledy o výživnom na maloletého V. bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/14/2015-20 zo dňa 24. 02. 2015, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, styk otca s maloletým ponechal súd neobmedzený, pričom otec sa zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 70 eur mesačne. Otec v čase posledného rozhodovania o výživnom mal otec vyživovaciu povinnosť aj voči dcére N. vo výške 120 eur a synovi R. vo výške 100 eur. Otec za rok 2013 podal daňové priznanie s nulovými zdaniteľnými príjmami a výdavkami. Otec bol a je vlastníkom nehnuteľností, na ktorých sumár a históriu prevodov konštatovaných súdom prvej inštancie v bodoch 24. až 27. napadnutého rozhodnutia odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje. Z uvedeného je zrejmé, že otec je aktívny na realitnom trhu, ktorú činnosť vykonáva doposiaľ, o čom svedčia i kúpne zmluvy uzavreté medzi ním a jeho matkou začiatkom roka 2019, kedy mu malo byť okrem započítania peňažných pohľadávok voči jeho matke vyplatených 5.000 eur a 900 eur. Aktuálne je otec poberateľom výsluhového dôchodku v sume 544,96 eura a ubudli mu dve vyživovacie povinnosti voči už plnoletým deťom. Súd prvej inštancie právne konštatoval, že otcom deklarované pomerne vysoké záväzky z realitnej činnosti nemajú vplyv na výšku výživného, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Otec hradí výdavky súvisiace s chodom jeho domácnosti v byte, ktorý vlastní. Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloletého poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eu ra, v období od 01-12/2018 mala príjem na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti C. C. s.r.o. v celkovej výške 1.402,20 eura v hrubom. Aktuálne je nezamestnaná, poberá prídavok na dieťa a výživné. Žije v spoločnej domácnosti s partnerom W. V. v 6-izbovom rodinnom dome v Q.. Vlastníčkou rodinného domu je dcéra účastníkov konania N., ktorá v rodinnom dome nebýva a zdržiava sa u starej matky v obci V. E.. Partner matky je SZČO a za rok 2017 mal výsledok hospodárenia 1.057,42 eura. Z peňažného denníka (predloženého v konaní 9P/240/2016) vyplýva, že k 30. 11. 2018 jeho príjmy predstavovali 2.097,42 eura a výdavky 1.837,21 eura. Matka je vlastníčkou 4-izbového bytu na ul. P. v C., v ktorom byte býva plnoletý syn účastníkov konania R., ktorý je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Náklady v súvislosti s užívaním rodinného domu matka neplatí, keďže si platí byt. Tieto náklady hradí jej partner. Dcéra si na rodinný dom vzala hypotéku, ktorú spláca ona. Matka uviedla nasledovné výdavky: Náklady na byt na P. ulici XXX eur, električka 20 eur, plyn 5,33 eura, TV a internet 16,40 eura, telefón 21,44 eura, lieky 20-40 eur. maloletý mal v čase posledného rozhodovania o výživnom 2 roky, v súčasnej dobe od februára 2019 na celodenný pobyt. Od 3 rokov navštevuje detskú psychiatriu a logopédiu. Maloletý navštevuje ambulanciu klinickej logopédie od mája 2017. V lete 2018 bola spolupráca prerušená z dôvodu, že dieťa bolo negativistické k cielenej spolupráci. Zo správy pedopsychiatričky MUDr. K. zo dňa 06. 03. 2019 vyplýva, že u maloletého je zistený oneskorený psychomotorický vývoj a oneskorený vývoj reči. Je zrejmé, že na strane maloletého je evidentná zmena pomerov spôsobená uplynutím 4-ročného obdobia od posledného rozhodovania o výživnom, čo viedlo k prirodzenému nárastu jeho životných nákladov v dôsledku fyzického vyspievania a tiež v súvislosti s jeho aktivitami, ktoré skutočnosti ako všeobecne platné nie je potrebné ani bližšie dokazovať. Zásadnú zmenu pomerov na strane rodičov maloletého nemožno konštatovať, u oboch možno uzavrieť, že im ubudli vyživovacie povinnosti voči dvom starším plnoletým deťom.

24. Posudzujúc zistenú zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov konania v ich vzájomnej súvislosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančným súdom zvýšené výživné v plnom rozsahu zohľadňuje odôvodnené potreby maloletého, ktoré sú determinované jeho vekom, vývinom, predškolskou činnosťou i zdravotným stavom. Rovnako tak zohľadňuje i možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Súd prvej inštancie správne apeloval na matku maloletého, že by mala vynaložiť maximálne úsilie na nájdanie zamestnania,

k čomu sa pripája i odvolací súd. Matka je v produktívnom veku a je v jej záujem a v záujme maloletého syna zabezpečiť ich existenciu. Suma 150 eur mesačne zodpovedá i veku maloletého, ako i skutočnosti, že matka maloletého je povinná si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému nie len osobnou starostlivosťou na jednej strane, a zárobkovým a majetkovým pomerom otca na strane druhej. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie posúdil komplexne pomery účastníkov ich výsluchmi, zabezpečením listinných dôkazov a z takto vykonaného dokazovania konštatoval správne skutkové závery a vysporiadal sa vo svojom odôvodnení so všetkými námietkami prezentovanými v odvolaní matky. Ak matka poukazuje na skutočnosť, že zanikla vyživovacia povinnosť otca voči dvom ich plnoletým deťom, tak táto povinnosť ubudla rovnako i matke. Je nutné dodať, že v prípade, že sa v budúcnosti zmenia pomery na strane účastníkov, najmä pokiaľ ide o príjmy rodičov, či odôvodnené potreby dieťaťa, môže dôjsť na návrh alebo aj bez návrhu k zmene výživného pre mal. dieťa.

25. Odvolací súd konštatuje, že určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti otca je plne súladné s ust. § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď k uvedenému dňu bola preukázaná podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak správne súd prvého stupňa stanovil i výšku zročného výživného a podmienky jeho zročnosti postupujúc plne v intenciách § 232 CSP.

26. Odvolací súd dospel i k záveru správnosti napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej jej bola uložená povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, predovšetkým o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách, a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca. V intenciách ustanovenia § 24 ods. 5 Zákona o rodine rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, má takisto právo byť o všetkom ohľadne svojho dieťaťa riadne informovaný. Tohto práva sa môže domáhať aj návrhom na súde, keďže zo strany rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, z tohto práva vyplýva povinnosť pravidelne informovať druhého rodiča o maloletom dieťati. Súd je oprávnený rodičovi, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, uložiť povinnosť, aby v určených pravidelných lehotách podával druhému rodičovi informácie o zdravotnom stave maloletého, o jeho školskej dochádzke, prospechu, mimoškolských aktivitách a iných závažných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa. Forma, ktorou je povinný tak urobiť, však nie je zákonom ustanovená; môže to byť telefonicky alebo elektronickou poštou (e-mail), pokiaľ je druhý rodič napríklad dlhodobo v zahraničí. Súd však môže určiť povinnosť podávať druhému rodičovi informácie pravidelne písomne poštou na uvedenú adresu. Informácie o maloletom dieťati môže rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, získavať aj priamo od maloletého dieťaťa, pokiaľ sa s maloletým dieťaťom pravidelne stýka, od ošetrojúceho lekára, učiteľa a pod. Vzhľadom na zistenú sťažnosť a problematiku komunikáciu medzi rodičmi maloletého odvolací súd vníma uloženie tejto povinnosti ako správne rozhodnutie. Na jednej strane otcovi nemožno uprieť jeho právo na informácie a tieto sa nemusia vždy týkať len takých skutočností, ktoré si môže zistiť sám otec a súd ich spresňuje vo výroku slovným výrazom „predovšetkým“. Matka pre zachovanie vzťahu otca a syna musí urobiť maximum a neodopierať ani synovi ani otcovi mať vedomosť o podstatných i nepodstatných skutočnostiach, ktoré sa viažu k jeho bežnému dennému životu. Odňatie tohto práva otcovi by bolo nielen nezákonné a nespravodlivé v rovine právnej, ale nemorálne a nesprávne zo strany matky a taktiež v rovine ľudskej. Práve písomná forma oznámenia týchto skutočností vystihuje zložitú situáciu medzi rodičmi a umožní predísť prípadným vzájomným konfliktom medzi rodičmi a zachová tak zákonné práva otca na informácie o jeho synovi.

27. V závere odvolací súd konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia aj v časti, v ktorej rozhodol o trovách prvoinštančného konania, ktoré rozhodnutie bolo správne odôvodnené s poukazom na ust. § 52 CMP.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v napadnutom III., IV., V. a VIII. výroku a o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov

b/ prikázaním pohľadávky

c/ predajom hnutelných vecí

d/ predajom cenných papierov

e/ predajom nehnuteľnosti

f/ predajom podniku

g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu